TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. rugsėjo 9 d.*

Byloje C-304/01

dėl ieškinio pagal EB 230 straipsnį,

kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2001 m. rugpjūčio 2 d.,

Ispanijos Karalystė, atstovaujama N. Díaz Abad, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą T. van Rijn ir S. Pardo Quintillán, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans (pranešėjas), teisėjai C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ir N. Colneric,

generalinė advokatė J. Kokott,
sekretorė M. Múgica Arzamendi, vyriausioji administratorė,

išnagrinėjęs šalių pateiktas rašytines pastabas ir įvykus 2003 m. spalio 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2003 m. lapkričio 18 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Pareikšdama ieškinį, Ispanijos Karalystė prašo panaikinti 2001 m. birželio 14 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1162/2001, nustatantį priemones, skirtas europinių jūrų lydekų išteklių atstatymui ICES III, IV, V, VI ir VII parajoniuose ir ICES VIII parajonio a, b, d ir e sektoriuose, ir su tuo susijusias žvejybos laivų vykdomos veiklos kontrolės sąlygas (OL L 159, p. 4, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EEB) Nr. 3760/92

2 Nagrinėjamo ieškinio padavimo metu galiojusio 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3760/92, nustatančio žuvininkystės ir akvakultūros sistemą Bendrijoje (OL L 389, p. 1), 2 straipsnio 1 dalis nustatė:

„Pagrindinis Bendrosios žuvininkystės politikos tikslas – apsaugoti ir išsaugoti esamus ir prieinamus gyvuosius jūros išteklius ir ilgam laikui užtikrinti saikingą bei pamatuotą išteklių eksploatavimą sektoriui tinkamomis ekonominėmis ir socialinėmis sąlygomis, atsižvelgiant į eksploatavimo sukeltas pasekmes jūros ekologinei sistemai, taip pat paisant gamintojo bei vartotojo interesų.

Šiuo tikslu eksploatuojamosioms veikoms valdyti sukuriama Bendrijos sistema, kuri ilgam laikui turi užtikrinti išteklių ir jų eksploatavimo balansą įvairiose žuvininkystės srityse."

3 Kaip išplaukia iš Reglamento Nr. 3760/92 teksto, jeigu Bendrijos teisė aiškiai nenustato kitaip, pagrindines šios normos įgyvendinimo priemones nustato Europos Sąjungos Taryba, laikydamasi EB sutarties 43 straipsnyje nustatytos tvarkos (po pakeitimo – EB 37 straipsnis). Tačiau tam tikrais atvejais Komisija taip pat gali imtis neatidėliotinų priemonių.

4 Remiantis šio reglamento 18 preambulės konstatuojamąja dalimi „turi būti parengti nuostatai, būtini imantis skubių priemonių, kuomet vyksta svarbios permainos, keliančios grėsmę išteklių apsaugos tikslams".

5 Šiuo požiūriu Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnis numato:

„1. Atsiradus reikšmingų ir netikėtų pokyčių, galinčių sukelti grėsmę išteklių apsaugai, Komisija, gavusi valstybės narės prašymą ar savo iniciatyva, priima sprendimą dėl būtinų priemonių, truksiančių ne ilgiau kaip 6 mėnesius, taikymo. Apie šias priemones turi būti pranešta valstybėms narėms bei Europos Parlamentui ir jos taikomos nedelsiant.

2. Komisija, gavusi iš valstybės narės prašymą, turi pateikti atsakymą per 10 darbo dienų.

3. Komisijos sprendimą pagal 1 dalį valstybės narės gali pateikti Tarybai iš naujo svarstyti per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie sprendimą gavimo dienos.

4. Kvalifikuota balsų dauguma Taryba per vieną mėnesį gali priimti kitokį sprendimą."

Ginčijamas reglamentas

6 Ginčijamas reglamentas buvo priimtas remiantis Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsniu. Jis buvo priimtas Tarptautinei jūrų tyrimų tarnybai (toliau – ICES) 2000 m. lapkritį įspėjus apie europinių jūrų lydekų ištekliams šiaurėje kilusį pavojų ir po Žuvininkystės Tarybos 2000 m. gruodžio 14–15 d. posėdžio, kuriame Taryba ir Komisija konstatavo, kad būtina skubiai priimti šių išteklių atstatymo planą.

7 Iš ginčijamo reglamento 4 preambulės konstatuojamosios dalies išplaukia, kad jo tikslas – „skubiai mažinti europinių jūrų lydekų jauniklių sugavimą didinant traukiamųjų tinklų, naudojamų europinėms jūrų lydekoms gaudyti, akių dydį; <...> nustatant geografinius rajonus, kuriuose gausiai paplitę europinių jūrų lydekų jaunikliai, ir nustatant, kad žvejyba traukiamaisiais tinklais šiuose rajonuose leidžiama tik jeigu šių tinklų akys yra didesnės, nustatant papildomas sąlygas, mažinančias europinių jūrų lydekų jauniklių sugavimus spinduliniais tralais".

8 Šiuo tikslu ginčijamo reglamento 2 straipsnis nustato:

„1. Nepaisant Reglamento (EB) Nr. 850/98 4 straipsnio 4 dalyje ir 15 straipsnyje išdėstytų sąlygų, europinių jūrų lydekų (*Merluccius merluccius*) laimikis, laikomas laive, kuriame yra traukiamasis įrankis su akių dydžiu nuo 55 iki 99 mm, negali sudaryti daugiau kaip 20 % bendro laive laikomų sugautų jūrų gyvūnų svorio.

2. 1 straipsnio dalies nuostatos netaikomos laivams, kurių bendras ilgis neviršija 12 metrų ir kurie grįžta į uostą per 24 valandas nuo paskutiniojo išplaukimo iš jo."

9 Ginčijamo reglamento 3 ir 5 straipsniuose yra nemažai papildomų taisyklių, nustatančių traukiamųjų tinklų, naudojamų parajuonuose, kuriems taikomas šis reglamentas, akių dydį ir geografinius rajonus, kuriems yra taikoma ypatinga apsauga, kadangi juose yra gausiai paplitę europinių jūrų lydekų jaunikliai, o šio reglamento 6 ir 13 straipsniuose įtvirtintos kelios taisyklės, kurios, viena vertus, turėtų užtikrinti patikimos informacijos apie pagautas ir iškrautas europines jūrų lydekas gavimą, o, kita vertus, garantuotų, kad bus laikomasi priimtų išteklių išlaikymo priemonių. Pastarosios taisyklės – tai, be kita ko, reikalavimas, kad Bendrijos žvejybos laivuose, plaukiojančiuose su kurios nors valstybės narės vėliava, būtų stebėtojai ir nuostata, numatanti, kad pagautos europinės jūrų lydekos būtų iškraunamos tam skirtuose uostuose.

Bylos aplinkybės ir pagrindiniai argumentai

10 Pasinaudodama savo teise pagal Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnio 3 dalį, Ispanijos Karalystė 2001 m. birželio 21 d. raštu pasiūlė Tarybai ginčijamo reglamento pakeitimą. Motyvuojant tuo, kad šio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta išimtis yra diskriminacinio pobūdžio, šiuo pasiūlymu buvo siekiama išbraukti šią nuostatą, kad visi traleriai, nesvarbu, koks jų ilgis ir reisų trukmė, turėtų vienodas žvejybos sąlygas.

11 Ispanijos pasiūlymas iš pradžių buvo apsvarstytas 2001 m. birželio 28 d. Tarybos „Vidaus žuvininkystės politikos" grupės posėdyje, o vėliau 2001 m. liepos 11 d.

Nuolatinių atstovų komiteto posėdyje, tačiau galiausiai 2001 m. liepos 20 d. Taryba jį atmetė, kadangi jo nepalaikė jokia kita valstybė narė.

12 Kadangi Ispanijos Karalystė laikėsi nuomonės, kad toks Tarybos sprendimas gali pažeisti jos interesus, ji pateikė Teisingumo Teismui nagrinėjamą ieškinį, kuriame nurodo tris pagrindus, t. y, kad Komisija neturėjo įgaliojimų priimti ginčijamą reglamentą ir parinko klaidingą teisinį pagrindą, kad buvo pažeistas nediskriminacijos principas ir kad reglamentas nebuvo pakankamai pagrįstas.

Dėl ieškinio

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo

13 Savo pirmuoju ieškinio pagrindu Ispanijos Karalystė iš esmės teigia, kad Komisija neturėjo įgaliojimų priimti ginčijamą reglamentą. Ispanijos vyriausybės nuomone, Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnio 1 dalis, kuri yra vienintelis ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, suteikia Komisijai ribotą teisės aktų leidimo kompetenciją, kuria ši institucija gali pasinaudoti tik šioje nuostatoje numatytais atvejais ir sąlygomis, t. y. iš esmės tik atsiradus reikšmingų ir netikėtų pokyčių, galinčių sukelti grėsmę išteklių apsaugai, jeigu Komisijos priemonės yra būtinos ir jeigu jos trunka ne ilgiau kaip 6 mėnesius. Jos nuomone, nagrinėjamu atveju dvi iš šių sąlygų nebuvo išpildytos. Ispanijos vyriausybė neneigia kritinės europinių jūrų lydekų išteklių padėties, tačiau teigia, kad ginčijamame reglamente numatytos neatidėliotinos priemonės (toliau – ginčijamos priemonės) nėra būtinos, kaip to reikalauja Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnio 1 dalis, ir jų galiojimo laikas neapribotas.

14 Visu pirma dėl priemonių, priimtų remiantis Reglamentu Nr. 3760/92, būtinumo Ispanijos vyriausybė teigia, kad šią sąlygą reikėtų aiškinti taip, jog joje kalbama apie neatidėliotinų priemonių priėmimą, kuriomis siekiama pašalinti atitinkamo žuvininkystės sektoriaus sunkumus. Tačiau nagrinėjamoje byloje ginčijamos priemonės tikrai neatitinka šių reikalavimų, kadangi ginčijamas reglamentas buvo priimtas tik praėjus šešiems mėnesiams po to, kai Taryba ir Komisija nusprendė, jog būtina skubiai patvirtinti europinių jūrų lydekų išteklių atstatymo planą. Iš to matyti, kad per šį šešių mėnesių laikotarpį Taryba turėjo pakankamai laiko nustatyti būtinąsias išteklių išsaugojimo priemones laikantis bendrųjų normų, o ypač šio reglamento 4 straipsnio, tada nebūtų reikėję imtis priemonių pagal reglamento 15 straipsnyje numatytą leidžiančios nukrypti nuostatos procedūrą.

15 Be to, Ispanijos vyriausybė abejoja ginčijamų priemonių veiksmingumu. Šiuo klausimu ji teigia, kad draudimas žvejoti tam tikruose žvejybos plotuose ar draudimas žvejoti tam tikrų rūšių žuvis būtų buvusios kur kas tinkamesnės priemonės užkirsti kelią nepataisomai žalai europinių jūrų lydekų ištekliams, negu priemonės, numatančios žvejybinių tinklų akių padidinimą arba nurodančios konkrečius laimikio iškrovimo uostus, kurios, be to, buvo pakankamai brangios tiek žvejams, tiek valstybėms narėms.

16 Antra, Ispanijos vyriausybės nuomone, sąlyga, kad Komisijos priimtos priemonės turi galioti ribotą laiką, taip pat neišpildoma, kadangi ginčijame reglamente nėra nuostatos, ribojančios jo taikymą laiko atžvilgiu.

17 Šiuo požiūriu visu pirma primintina, kad nors iš Reglamento Nr. 3760/92 matyti, jog iš esmės tik Taryba turi kompetenciją imtis būtinų priemonių, kad būtų sukurta Bendrijos žvejybos ir akvakultūros sistema, o ypač, remiantis šio reglamento

4 straipsnio 1 dalimi, siekiant sukurti Bendrijos taisykles, nustatančias žvejybos tam tikrose zonose, išteklių panaudojimo ir eksploatavimo veiklos sąlygas, tačiau pagal to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalį, „atsiradus reikšmingų ir netikėtų pokyčių, galinčių sukelti grėsmę išteklių apsaugai", Komisija taip pat turi teisę priimti reikalingas priemones. Ši teisė, kuria Komisija gali pasinaudoti gavusi valstybės narės prašymą ar savo iniciatyva, atitinka nuogąstavimus, išreikštus šio reglamento 18 preambulės konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią būtina sukurti neatidėliotinų priemonių priėmimo mechanizmą „vykstant svarbioms permainoms, keliančioms grėsmę išteklių apsaugos tikslams".

18 Nagrinėjamoje byloje Ispanijos vyriausybė neneigia, kad tokių pokyčių buvo, kadangi kritinė europinių jūrų lydekų išteklių būklė buvo patvirtinta tiek Tarybos ir Komisijos Bendrijos lygmeniu, tiek ICES tarptautiniu lygmeniu. Tačiau jos kritika nukreipta į ginčijamo reglamento priėmimo procedūros lėtumą ir į jos tariamą netinkamumą bei į teisinį netikrumą, susijusį su tuo, kad ginčijamame reglamente nebuvo informacijos apie šių priemonių galiojimo trukmę.

19 Dėl pirmosios šio ieškinio pagrindo dalies visų pirma primintina, kad, ypač kaip matyti iš jo 2 konstatuojamosios dalies, Reglamentas Nr. 3760/92 turi užtikrinti racionalų ir atsakingą gyvųjų jūrų išteklių ir akvakultūros naudojimą ir kad jame pripažįstami tiek žvejybos verslo interesai dėl ilgalaikės jo plėtros bei ekonominių ir socialinių sąlygų, tiek vartotojų interesai. Atsižvelgiant į šiuos tikslus nėra jokio pagrindo siaurai aiškinti šio reglamento 15 straipsnio 1 dalies, kuria Taryba perleido Komisijai įgaliojimus imtis reikalingų priemonių atsiradus reikšmingų ir netikėtų pokyčių, galinčių sukelti grėsmę išteklių apsaugai.

20 Nors iš sąlygų, su kuriomis Taryba susiejo Komisijos kompetenciją, kaip ir iš Reglamento Nr. 3760/92 18 konstatuojamosios dalies atrodytų, kad Komisija turi imtis reikalingų priemonių kuo skubiau, pagal šio reglamento 15 straipsnį ši kompetencija nepriklauso nuo specialios skubos sąlygos. Be to, tuo atveju, kai Komisijai nebuvo pateiktas valstybės narės prašymas, kaip yra nagrinėjamoje byloje, minėtas reglamentas nenumato jokio termino, per kurį Komisija turėtų imtis veiksmų, kad neprarastų savo kompetencijos. Taip pat iš reglamento jokiu būdu negalima daryti išvados, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas norėjo apriboti tokį kompetencijos perleidimą Komisijai, numatydamas, kad Komisija nebegali veikti, jeigu Taryba pati gali priimti reikalingas priemones.

21 Nagrinėjamu atveju Komisijos negalima kaltinti, kad ji be reikalo atidėliojo atitinkamų priemonių priėmimą. Neginčytina, kad Komisija jau 2001 m. sausį, t. y. keletą savaičių po to, kai ji kartu su Taryba nusprendė, jog būtina nedelsiant sukurti europinių jūrų lydekų išteklių atstatymo planą, pradėjo pokalbius, kad būtų pasiektas susitarimas dėl tinkamų priemonių pobūdžio, ir kad šie pokalbiai, kuriuose, beje, tiesiogiai dalyvavo Ispanijos vyriausybė, tęsėsi iki ginčijamo reglamento priėmimo. Be to, neginčijama, kad imantis ginčijamų priemonių buvo išpildyta svarbių permainų, keliančių grėsmę išteklių apsaugos tikslams, sąlyga, kadangi europinių jūrų lydekų ištekliai šiaurėje ir toliau buvo kritinėje situacijoje.

22 Dėl šių priežasčių Ispanijos vyriausybės teiginys, kad dėl to, jog buvo uždelsta imtis nagrinėjamų priemonių, Komisija prarado jai Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnio 1 dalimi perleistą kompetenciją, nėra priimtinas.

23 Be to, jeigu Ispanijos vyriausybė pirmojo ieškinio pagrindo pirmąja dalimi ketina ginčyti ginčijamų priemonių būtinumą, konstatuotina, kad tais atvejais, kai Komisija turi įvertinti tiek visas faktines aplinkybes, tiek priimtinų priemonių pobūdį ir apimtį, o taip yra nagrinėjamu atveju, jos diskrecija yra labai plati. Kontroliuodamas, kaip buvo pasinaudota tokia diskrecija, Teisingumo Teismas turi apsiriboti tyrimu, ar nebuvo akivaizdžių klaidų ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais arba, ar atitinkama institucija nėra akivaizdžiai peržengusi savo diskrecijos ribų (šiuo klausimu taip pat žr. Teisingumo Teismo 1998 m. vasario 19 d. Sprendimo *NIFPO ir Northern Ireland Fishermen's Federation*, C-4/96, Rink. p. I-681, 41–42 punktus; 1999 m. spalio 5 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-179/95, Rink. p. I-6475, 29 punktą ir 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Italija prieš Tarybą*, C-120/99, Rink. p. I-7997, 44 punktą).

24 Nagrinėjamoje byloje Ispanijos vyriausybė neįrodė, kad Komisija būtų padariusi tokių klaidų, piktnaudžiavusi įgaliojimais arba akivaizdžiai peržengusi savo diskrecijos ribas. Priešingai, nuspręsdama imtis priemonių, kuriomis nebuvo uždrausta europinių jūrų lydekų žvejyba ar neleidžiama žvejybos laivams žvejoti tam tikrose žvejybos plotuose, o tik apribotas laimikio dydis ir padidintas žvejybai naudojamų tinklų akių dydis, Komisija visiškai atsižvelgė į būtinybę tinkamai apsaugoti tiek gyvuosius jūros išteklius, tiek žvejybos verslo interesus dėl ilgalaikės jo plėtros. Visiškas žvejybos draudimas galėtų sukelti daug nepalankesnių pasekmių ne tik europinių jūrų lydekų, bet ir kitų žuvų rūšių žvejams, kadangi, kaip pareiškė Komisija ir kam neprieštaravo Ispanijos vyriausybė, žvejojant europines jūrų lydekas dažniausiai sugaunama įvairių žuvų rūšių.

25 Remiantis pirmiau išdėstytais argumentais, pirmojo ieškinio pagrindo pirmoji dalis atmestina.

26 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antrosios dalies, kurioje teigiama, kad Komisija peržengė savo įgaliojimus ir pažeidė teisinio tikrumo principą, kadangi ginčijamame reglamente nėra nuostatų, ribojančių ginčijamų priemonių galiojimo trukmę, konstatuotina, kad šiame reglamente nėra jokios normos, leidžiančios daryti išvadą, kad šios priemonės galioja ilgiau nei šešis mėnesius.

27 Ginčijamas reglamentas aiškiai paremtas Reglamento Nr. 3760/92 15 straipsnio 1 dalimi, kuri tiksliai nustato, kad Komisijos priimtos priemonės „truks ne ilgiau kaip 6 mėnesius". Nesant nuostatos, aiškiai nustatančios kitaip, – net jeigu Komisija būtų privalėjusi tiksliai nurodyti ginčijamo reglamento galiojimo trukmę, – normos, kaip savo išvados 35 punkte konstatavo generalinė advokatė, automatiškai galioja šešis mėnesius, skaičiuojant nuo ginčijamų priemonių įsigaliojimo dienos, kadangi pagal atitinkamą Reglamento Nr. 3760/92 nuostatą – vieninteli ginčijamo reglamento teisinį pagrindą, tai yra ilgiausias leidžiamas priemonių galiojimo laikotarpis.

28 Remiantis pirmiau pateiktais argumentais, konstatuotina, kad Komisija buvo kompetentinga priimti ginčijamą reglamentą.

29 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo

30 Antruoju ieškinio pagrindu Ispanijos Karalystė skundžia ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje Komisijos įtvirtintą laivų skirstymą į laivus, kurių bendras ilgis neviršija 12 metrų ir kurie grįžta į uostą per 24 valandas nuo paskutiniojo išplaukimo iš jo, ir į ilgesnius laivus. Ispanijos vyriausybės manymu, šis skirstymas yra diskriminuojantis, kadangi jis sukuria Ispanijos žvejybiniam laivynui nepalankesnes sąlygas negu kitų valstybių narių laivynams. Dėl to, kad Ispanijos krantai yra toli nuo europinių jūrų lydekų žvejybos plotų, kuriems yra skirtas ginčijamas reglamentas, Ispanijos žvejai gali naudoti tik tuos laivus, kurių bendras ilgis yra didesnis nei 12 metrų ir kurie išplaukia į ilgesnės nei 24 valandų trukmės reisus, o kitų valstybių narių, kurių krantai yra arčiau atitinkamų žvejybos plotų, žvejai gali vykdyti savo veiklą, naudodami trumpesnius negu 12 metrų bendro ilgio laivus, ir todėl gali pasinaudoti minėto Reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata.

31 Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad vienodo požiūrio arba nediskriminavimo principas reikalauja, jog panašios aplinkybės nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos aplinkybės – vienodai, jeigu toks požiūris nėra pateisinamas objektyviomis priežastimis.

32 Nagrinėjamu atveju skirtingai traktuojami laivai, kurių bendras ilgis yra didesnis nei 12 metrų, ir laivai, kurių bendras ilgis yra mažesnis ir kurie grįžta į uostą per 24 valandas nuo paskutiniojo išplaukimo iš jo. Šalys nesutaria tiek dėl skirtingai traktuojamų faktinių aplinkybių, tiek dėl klausimo, ar toks skirtingas požiūris gali būti pateisinamas objektyviais veiksniais.

33 Dėl galimybės palyginti ginčijamame reglamente numatytas faktines aplinkybes pažymėtina, kad, Komisijos nuomone, maži laivai objektyviai atsiduria kitoje padėtyje nei visi kiti laivai. Viena vertus, jų žvejybos galimybės apsiriboja pakrantės vandenimis, kadangi jie – skirtingai negu didesni arba apskritai visi didesnio tonažo laivai – neturi galimybės pasiekti žvejybos plotų atviroje jūroje. Kita vertus, maži laivai pasižymi „oportunizmu", kadangi jie žvejoja ne tik tam tikros vienos rūšies, bet visų jų plaukiojimo zonoje gyvenančių rūšių žuvis.

34 Dėl to mažų laivų padėties negalima lyginti su didesnių laivų padėtimi.

35 Siekdama pateisinti skirtingą šių dviejų laivų kategorijų traktavimą ginčijamame reglamente Komisija pareiškė, kad ginčijamame reglamente numatytos tvarkos taikymas mažiesiems laivams priverstų atitinkamas įmones aprūpinti savo laivus 100 milimetrų ir didesnio dydžio akių tinklais, o tai sąlygotų ne tik dideles mažų laivų savininkų investicijas, bet ir stipriai sumažėjus kitų rūšių žuvų laimikiams galėtų sukelti pavojų atitinkamų įmonių išlikimui. Taigi, jeigu tokiomis aplinkybėmis panaši norma būtų taikoma ir mažiems laivams, tai nebūtų proporcinga atsižvelgiant į laikiną ginčijamų priemonių pobūdį, kurių taikymo laikotarpis yra šeši mėnesiai.

36 Todėl, Komisijos nuomone, ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta mažiems laivams taikoma leidžianti nukrypti nuostata, atsižvelgiant į šiuos

socialinius ir ekonominius veiksnius, buvo objektyviai pateisinama, juo labiau, kad bendras šių kategorijų laivų pagautas europinių jūrų lydekų kiekis yra labai mažas. Šiuo požiūriu Komisija pareiškė, kad tokie laivai pagauna daugiausia 4 % šios rūšies žuvų.

37 Savo ruožtu Ispanijos vyriausybė ginčija ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, grįsdama savo nuomonę tuo, kad ši nuostata nėra pagrįsta techniniu požiūriu, kadangi tinklų akių dydis niekaip nėra susijęs su laivų ilgiu ir žvejyba mažais laivais veikiau gali neigiamai paveikti europinių jūrų lydekų išteklius negu žvejyba laivais, kurių bendras ilgis yra didesnis nei 12 m.

38 Pirmajam Ispanijos vyriausybės argumentui negalima pritarti. Kaip matyti iš Komisijos paaiškinimų, jos pateikiami argumentai aptariamai leidžiančiai nukrypti nuostatai pagrįsti nėra paremti kokiu nors ryšiu tarp laivų ilgio ir jų tinklų akių dydžio, o yra susiję tik su neigiamomis pasekmėmis, kurias gali turėti ginčijamame reglamente numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymas mažiems laivams, turint omenyje žvejybos jais ypatumus.

39 Ispanijos vyriausybė nepateikė įtikinamų įrodymų pagrįsti savo antrajam argumentui, kad žvejyba laivais, kurių ilgis yra mažesnis nei 12 m, kelia didesnę grėsmę europinių jūrų lydekų išteklių išsaugojimo tikslui negu žvejyba ilgesniais laivais.

40 Nors Komisija Teisingumo Teismo posėdyje pareiškė pritarianti Ispanijos vyriausybės nuomonei, kad pakrantės vandenyse, kuriuose žvejoja maži laivai, jūrų lydekų jauniklių koncentracija yra didesnė negu labiau nuo kranto nutolusiuose vandenyse, tačiau ji pakartojo savo rašytinėse pastabose išreikštą prielaidą, kad europinių jūrų lydekų, pagautų laivais, kuriems yra taikoma ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata, kiekis sudaro tik labai mažą dalį – tai yra daugiausia 4 % – visų pagautų šios rūšies žuvų.

41 Teismo posėdyje gavusi tiesioginį klausimą Ispanijos vyriausybė neigė Komisijos nurodytą procentą, tačiau negalėjo pateikti kitų duomenų apie sužvejotų europinių jūrų lydekų kiekį. Šiuo klausimu ji tik pareiškė, kad Ispanijoje nėra laivų, kurių bendras ilgis yra mažesnis nei 12 m ir kurie galėtų pasinaudoti minėta leidžiančia nukrypti nuostata, ir todėl tokių laivų laimikius turėtų įvertinti valstybė, su kurios vėliava tie laivai plaukioja.

42 Tokiomis aplinkybėmis teiginys, kad žvejyba laivais, kurių ilgis yra mažesnis nei 12 m, kelia didesnę grėsmę europinių jūrų lydekų išteklių išsaugojimui negu žvejyba didesniais laivais, yra atmestinas.

43 Todėl Ispanijos vyriausybė nesugebėjo nuginčyti nei Komisijos nuomonės, kad mažesnių laivų padėtis negali būti lyginama su didesnių laivų padėtimi, nei argumentų, kurios pateikė Komisija, siekdama įrodyti, kad ginčijamas skirstymas yra pateisinamas objektyviais veiksniais. Taigi Ispanijos vyriausybė nesugebėjo įrodyti ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalies diskriminacinio pobūdžio.

44 Be to, tokį konstatavimą pagrindžia ir nemažai papildomų duomenų, esančių Teisingumo Teismui pateiktuose dokumentuose.

45 Visų pirma pažymėtina, kad Komisija, apribodama leidžiančios nukrypti nuostatos taikymą mažiems laivams, kurie grįžta į uostą per 24 valandas nuo paskutiniojo išplaukimo iš jo, patvirtino priemones, kurios užtikrina, kad leidžianti nukrypti nuostata suteikia privalumus tik tiems laivams, kuriems iš tikrųjų galioja leidžiančią nukrypti nuostatą pateisinantys veiksniai, t. y. laivams, kurie dėl objektyvių priežasčių žvejoja tik pakrantės vandenyse ir užsiima „oportunistine" žvejyba.

46 Taip pat, priešingai negu teigia Ispanijos vyriausybė, kad ginčijamas reglamentas turi ypatingai sunkių padarinių Ispanijos žvejybiniam laivynui, pažymėtina, jog kitų valstybių narių laivynai yra panašioje padėtyje kaip ir Ispanijos laivynas, kadangi atstumas iki žvejybinių plotų, kuriems taikomas ginčijamas reglamentas taip pat yra pernelyg didelis, kad maži laivai, plaukiojantys su tų valstybių narių vėliava, galėtų pasinaudoti ginčijamo reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata. Kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, tai visų pirma pasakytina apie Belgijos ir Nyderlandų žvejybinius laivynus.

47 Galiausiai pažymėtina, kad Ispanijos žvejams, laivų, kurių bendras ilgis yra didesnis nei 12 m, savininkams, ginčijamos priemonės negali turėti jokios įtakos, kadangi ginčijamas reglamentas, kaip išplaukia iš jo pavadinimo bei jo 1 straipsnio, apibrėžiančio jo taikymo sritį, netaikomas ICES VIII parajonio c sektoriui ir IX parajonio a ir b sektoriams, t. y. sritims, esančioms priešais Ispanijos krantus.

48 Dėl šių priežasčių ieškinio pagrindas, susijęs su nediskriminavimo principo pažeidimu, atmestinas visa apimtimi.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo

49 Trečiuoju pagrindu Ispanijos vyriausybė teigia, kad buvo pažeista EB 253 straipsnyje įtvirtinta pareiga pagrįsti teisės aktą. Šiuo klausimu ji pažymi, kad ginčijamo reglamento konstatuojamose dalyse nėra paaiškintos jo priėmimo priežastys, paskatinusios Komisiją skirstyti laivus į ilgesnius nei 12 m ir trumpesnius nei 12 m, nors šiuo atveju nėra tiesioginio ryšio tarp traukiamųjų tinklų akių dydžio ir žvejybos laivų, o šio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata nėra specialiai europinių jūrų lydekų išteklių išsaugojimui reikalinga priemonė.

50 Šiuo atžvilgiu primintina, kad nors remiantis nuolatine praktika EB 253 straipsnyje numatytas pagrindimas turi atitikti atitinkamą teisės aktą ir išreikšti šį aktą priėmusios Bendrijos institucijos samprotavimus taip tiksliai ir aiškiai, kad leistų suinteresuotiems asmenims suprasti priemonių priėmimą pateisinančias priežastis, o kompetentingam teismui atlikti savo kontrolės funkciją (žr., *inter alia*, sprendimo *Italija prieš Tarybą* 28 punktą ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo, *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00, Rink. p. I-8283, 49 punktą), pagrindime nebūtina nurodyti visų atitinkamų teisinių ir faktinių aplinkybių. Dėl to, ar akto pagrindimas atitinka šio straipsnio reikalavimus, turi būti sprendžiama ne tik vadovaujantis akto tekstu, bet ir remiantis jo priėmimo aplinkybėmis bei visais atitinkamoje srityje galiojančiais teisės aktais. Ši taisyklė taikoma ypač tais atvejais, kai valstybės narės tiesiogiai dalyvavo rengiant ginčijamą aktą, ir dėl to joms yra žinomos jos priėmimo priežastys (žr., *inter alia*, sprendimo *Italija prieš Tarybą* 29 punktą, sprendimo *Austrija prieš*

Tarybą 99 punktą, taip pat 2003 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-293/00, Rink. p. I-12775, 55 ir 56 punktus).

51 Be to, iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamos priemonės pobūdžio ir, kalbant apie bendro pobūdžio aktus, gali būti nurodomi tik motyvai, susiję su bendra padėtimi, sąlygojusia šio akto priėmimą, ir nurodyti bendri tikslai, kurių siekiama tuo aktu. Tais atvejais, kai iš ginčijamo akto galima nustatyti Bendrijos institucijos siekiamo tikslo esmę, reikalaujant nurodyti specifinius atskirų naudojamų techninių sprendimų motyvus, būtų viršyta tai, kas būtina (žr., be kita ko, 2000 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Liuksemburgas prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-168/98, Rink. p. I-9131, 62 punktą ir 2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kik*, C-361/01 P, Rink. p. I-8283, 102 punktą).

52 Neginčytina, kad nagrinėjamoje byloje kalbama būtent apie tokį atvejį. Viena vertus, Komisija ginčijamo reglamento ketvirtoje konstatuojamoje dalyje aiškiai nurodo jo tikslus ir jiems pasiekti taikomas priemones.

53 Kita vertus, Ispanijos vyriausybė, kaip jau yra konstatuota šio sprendimo 21 punkte, tiesiogiai dalyvavo pokalbiuose ir pasitarimuose, organizuojamuose iki ginčijamo reglamento priėmimo, ir jai buvo tiksliai žinomos tiek priežastys, dėl kurių buvo priimtas šis reglamentas, tiek priemonės, kurias planavo Komisija, kad būtų sustabdytas europinių jūrų lydekų išteklių mažėjimas, ir kurias planuodama Komisija atsižvelgė į ypatingus sunkumus, kuriuos dėl šių priemonių galėjo patirti tam tikros žvejų grupės.

54 Tokiomis aplinkybėmis Komisija ginčijamo reglamento preambulės konstatuojamose dalyse neprivalėjo nurodyti priežasčių, pateisinančių reglamento 2 straipsnio 2 dalyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, suteikiamą ilgesniems nei 12 m laivams.

55 Atsižvelgiant į anksčiau išdėstytus argumentus, ir trečiasis ieškinio pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

56 Kadangi nė vienas iš Ispanijos vyriausybės pateiktų pagrindų nebuvo priimtas, ieškinys atmestinas visa apimtimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

57 Remiantis Teisingumo Teismo darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalimi pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas, o pastaroji bylą pralaimėjo, jai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.